

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.086 van 8 oktober 2002
in de zaak A. 112.316/XIV-7143.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 12 mei 1967 en van Russische nationaliteit, op 29 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juni 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 oktober 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 september 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MEULEMANS die, loco Advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat J. HENDRIX die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 28 mei 2001 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 14 juni 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 oktober 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd. Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verklaarde dat u in de jaren na het einde van de eerste Tsjetsjeense oorlog drie keer bent aangehouden door de Tsjetsjeense autoriteiten omdat u tijdens de oorlog politieagent was bij de Russische autoriteiten. Telkens kon u zich vrijkopen. Telkens diende u een klacht in, maar zonder resultaat. In mei 1999 werd u door een groep Wahabieten geslagen omdat ze dachten dat u alcohol verkocht. In september 1999 vertrok u met uw gezin naar Nazran in Ingoesjetië omwille van de oorlog die begon. In mei 2000 keerde u naar Grozny terug om informatie te verkrijgen omtrent een familielid. U werd door de federale troepen aangehouden en ervan beschuldigd een rebel te zijn. U kocht zich vrij en keerde naar Nazran terug. In mei 2001 werd u door nieuwe eigenaars uit het huis in

Nazran gezet omdat u er niet officieel geregistreerd was en keerde u met uw gezin naar Grozny terug. Enkele dagen na uw aankomst daar kon u nog net vluchten voor een zoekactie van de Russische militairen, maar enkele dagen later was u wel thuis bij een nieuwe zoekactie. U werd door de militairen zwaar geslagen. Omdat het leek alsof u dood was, namen ze u niet mee, maar lieten ze u op straat liggen. U besloot op dat moment Rusland te verlaten, wat u enkele dagen later ook deed. U kwam naar België en diende er op 28 mei 2001 een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een geboorteakte, een certificaat in verband met de registratie van uw woning in Grozny, een rijbewijs, attest op basis waarvan een militair boekje wordt uitgereikt, een huwelijksakte, geboorteakte van uw vrouw, een geboorteakte van uw dochter Diana, een overlijdensakte van uw moeder, een paspoort van uw vader, drie foto's van uw vernield(e) appartement.

Uit een vergelijking van uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal en de verklaringen van uw vrouw blijken een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnen. Zo verklaarde u in verband met de incidenten die vóór het begin van de oorlog in 1999 gebeurden dat u in 1998 thuis werd gearresteerd (zie CGVS dd.10/07/2001 p. 11 en DVZ vraag 42), terwijl uw vrouw zei dat het in uw marktkraam was dat men u aanhield (zie CGVS p.10). U verklaarde dat dit het laatste incident was dat u met deze personen, de Tsjetsjeense autoriteiten, kende en dat het incident in mei 1999 met andere personen was (zie CGVS dd.10/07/2001 p.11), terwijl uw vrouw beweerde dat het dezelfde personen waren die u in 1998 en 1999 lastig vielen (zie CGVS p. 11). Verder is het opmerkelijk dat uw vrouw slechts twee incidenten aanhaalt en verklaart dat uw problemen in 1998 begonnen (zie CGVS p. 9) en bijgevolg niets zegt over het incident dat u, volgens u, met dezelfde mensen reeds kende in november of december 1997, op een moment dat u reeds getrouwd was (zie CGVS dd. 10/07/2001 p. 10 en DVZ vraag 42).

Wat de problemen in Ingoesjetië betreft, verklaarde uw vrouw dat jullie er niet konden blijven omdat u er gezocht werd door de autoriteiten omdat u op een lijst van gezochte rebellen stond. De wijkagent zou hiervoor sinds november of december 2000 enkele keren bij jullie langs zijn geweest om u te zoeken en, aangezien u niet thuis was, (u) op het politiebureau te ontbieden. U zou er niet naar toe gegaan zijn en zou geen enkel contact met de wijkagent gehad hebben (zie CGVS p.13). Toen u naar uw problemen in Ingoesjetië werd gevraagd, maakte u echter geen enkele melding van het feit dat u er gezocht werd. Het is zeer onaannemelijk dat u dit zou vergeten zijn te vermelden aangezien het volgens uw vrouw één van de redenen was om uit Ingoesjetië te vertrekken. Bovendien had u, in tegenstelling tot de beweringen van uw vrouw wel contacten met de wijkagent. Zo is hij vlak vóór uw vertrek uit Ingoesjetië in april 2001 een convocatie aan u komen geven in verband met het feit dat u niet in uw woning daar kon blijven, aangezien u er niet geregistreerd was (zie CGVS dd. 03/10/2001 p.2). Het is zeer ongeloofwaardig dat de wijkagent u hierbij ongemoeid heeft gelaten, terwijl u als rebel gezocht zou worden.

Wat betreft uw terugkeer naar Grozny in mei 2000, verklaarde u dat u hierover niets zei aan uw vrouw tot na uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat u uw vrouw niet wou verontrusten (zie CGVS dd. 03/10/2001 p. 1 en DVZ vraag 42). Uw vrouw verklaarde echter dat u vooraf aan haar had gezegd dat u naar Mineralny Vody ging, maar reeds vertelde dat u naar Grozny was geweest toen u de dag nadien met vuile kleren terugkwam (zie CGVS p.3).

Wat betreft de incidenten die na uw terugkeer in Grozny hebben plaatsgehad, verklaarde u dat u bij de eerste zoekactie de soldaten niet zelf had zien aankomen, maar dat de buurvrouw u verwittigde (zie CGVS dd. 03/10/2001 p.2). Uw vrouw verklaarde op het Commissariaat-generaal weliswaar dat het de buurvrouw was die u verwittigde, maar beweerde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zelf de soldaten door de gaten in uw huis had zien komen aanrijden, waarna u vluchtte (zie DVZ vraag 42). U verklaarde dat u wegvluchtte niet via de trap, maar via een gat in de muur op uw verdieping, waar u langs een constructie van bouw materiaal naar beneden klauterde (zie CGVS dd. 03/10/2001 p. 3), terwijl uw vrouw zei dat u wel via de trap naar beneden liep en op het gelijkvloers via een gat in de muur naar buiten liep (zie CGVS p. 15). Uw vrouw verklaarde dat de soldaten geen mededeling voor u achterlieten (zie CGVS p. 15), terwijl u verklaarde dat ze tegen uw vrouw zeiden dat u zich bij de Kommendatuur in de Pavel Musorovastraat moest aanmelden (zie DVZ vraag 42). Voorts verklaarde u dat u tussen de eerste en de tweede zoekactie niet thuis verbleef, maar zich op verschillende plaatsen verstopte (zie CGVS dd. 03/10/2001 p.3), terwijl uw vrouw zei dat u permanent thuis bleef tussen de twee controles door (zie CGVS p. 15-16). Wat de tweede zoekactie betreft, verklaarde u dat u werd gehandboeid en dat u in de hal van het appartement werd geslagen (zie CGVS dd. 03/10/2001 p.3), terwijl uw vrouw beweerde dat u niet gehandboeid werd en dat u op straat werd afgeranseld (zie CGVS p. 16).

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van u geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten (een geboorteakte, een certificaat in verband met de registratie van uw woning in Grozny, een rijbewijs, attest op basis waarvan een militair boekje wordt uitgereikt, een huwelijksakte, geboorteakte van uw vrouw, een geboorteakte van uw dochter Diana, een overlijdensakte van uw moeder, een paspoort van uw vader, drie foto's van uw vernielde appartement) wijzigen hetgeen hiervoor gezegd niet,

aangezien ze de hogervermelde tegenstrijdigheden niet kunnen weerleggen en enkel informatie geven over uw identiteit.
(...).”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen dd. 10.10.2001 waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 14.06.2001.

In de motivering stelt de Heer Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er geen gegronde vrees voor vervolging is, (aan)gezien er een aantal tegenstrijdigheden zijn die aan de geloofwaardig(heid) van zijn verhaal doen twijfelen,

Vooreerst moet bij vergelijking tussen twee interviews die door verschillende personen werden afgenomen en met verschillende tolk(en) met de nodige omzichtigheid benaderd worden. Immers, door verschillende benaderingen, noteren (notities) en vertalingen, kunnen verkeerde nuances gegeven worden, die later ten onrechte als tegenstrijdigheid worden aanzien. Het is wel opmerkelijk dat er heel wat problemen waren met de tolk, die mijn verzoeker stelselmatig niet goed begreep.

Het is zo dat mijn verzoeker werd gearresteerd in 1998 in het marktkraam en niet thuis. Mijn verzoeker heeft dit ook zo gezegd, maar door het noteren of de vertaling is dit klaarblijkelijk verkeerd geacteerd.

Er is omtrent de incidenten met de Tsjetsjeense autoriteiten een grote verwarring gebeurd, wellicht ten gevolge van de vertaling. Er waren in totaal 4 incidenten. Het eerste incident was met andere mensen. Daarna waren er twee incidenten met dezelfde personen en het laatste incident was terug met andere personen. Er is een dusdanige verwarring in de nota's geslopen zodat men er ten onrechte tegenstrijdigheden in ziet. Ook zijn de incidenten in 1996 begon, nadat mijn verzoeker reeds gehuwd was.

Wat de problemen in INGOESJETIË betreft, is het zo dat mijn verzoeker de wijkagent niet kent. Het is steeds - hetgeen ook tijdens de beide interviews verklaard werd - dat de wijkagent langskwam en dat mijn verzoeker telkenmale niet thuis was. Zo gaf de wijkagent inderdaad in april 2001 een convocatie af aan de ECHTGENOTE van mijn verzoeker en niet aan hemzelf. De wijkagent vroeg wel stelselmatig of (hij) zij wist waar haar echtgenoot was, waarop zij telkens ontkennen(d) antwoordde. Mijn verzoeker heeft omtrent de problemen in INGOESJETIË niet veel gezegd omdat hij deze feiten niet zo belangrijk vond, als zijn problemen in GROZNY. Daarin kan en mag men redelijkerwijze geen tegenstelling zien.

Mijn verzoeker heeft niet gezegd aan zijn echtgenote dat hij naar GROZNY geweest was. Zijn echtgenote bevestigt dit door te stellen dat hij haar gezegd had dat hij naar MINERALNY VODY geweest was. Zij heeft daarop gezegd dat zij nu weet dat hij naar GROZNY geweest is. Door de interviewer is dit compleet verkeerd begrepen en fout genoteerd.

Wat betreft de incidenten naar (na) de terugkeer in GROZNY, is het zo dat dit verhaal door de jurist bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen compleet fout werd begrepen. Op de morgen van 04.05.2000 zag de buurvrouw dat er soldaten op komst waren. Zij is naar het appartement van mijn verzoeker gelopen om hen (hem) te waarschuwen. De echtgenote van mijn verzoeker deed de deur open. Mijn verzoeker hoorde dit zeggen aan zijn vrouw en ging kijken en zag inderdaad - door de gaten in zijn appartement - de soldaten naderen. Zodoende is er geen tegenspraak, maar is het verhaal gewoonweg slecht genoteerd. Mijn verzoeker is toen door een gat in de muur en langs de trap weggevlucht. De foto's tonen aan dat zijn appartement in een gebouw ligt dat grotendeels vernield is en in feite onbewoonbaar is. De soldaten hadden geen boodschap voor hem, gezien zij hem niet gezien hebben.

De tweede keer dat de soldaten kwamen, was er geen verwittiging vooraf en was mijn verzoeker toevallig thuis om te eten. Mijn verzoeker verbleef op diverse plaatsen om te maken dat ze hem niet zouden vinden. Zij sleurden mijn verzoeker in de hall en sloegen hem tot hij niet meer bewoog. Zij namen hem papieren af. Omdat zij dachten dat hij dood was, lieten zij hem liggen en gooiden zij de papieren naar zijn echtgenote. Dit is het correcte relaas. De verschillende nuances die genoteerd werden zijn het gevolg van misverstanden, niets meer. Aan de essentie van het verhaal doen zij(n) bovendien geen afbreuk.

In zijn beslissing dd. 10.10.2001 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd.

Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de boven vermelde wetsartikelen. R. v. St. nr. 44.801, 3 november 1993, T. Vreemd. 1994, 95; T. Vreemd. 1994, 56; Rev. Dr Etr., 1994, 29.”;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker niet aantoont hoe en waarom het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel door de bestreden beslissing werden geschonden, zodat dit onderdeel van het enig middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker niet aantoont dat de formele motiveringsplicht werd geschonden, daar hij de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt en de motieven van de bestreden beslissing bijgevolg kent;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf heeft genomen, omdat hij meent dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk is; dat er in de bestreden beslissing ernstige tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal in verband met de plaats waar verzoeker in 1998 gearresteerd werd, het aantal incidenten en de personen die erbij betrokken waren, de problemen in Ingoesjetië, verzoekers vertrek naar Grozny en de tweede zoekactie van de soldaten; dat er bovendien talrijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn echtgenote, C.C.; dat de tegenstrijdigheden zo fundamenteel zijn dat zij de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker volledig in het gedrang brengen; dat dit blijkt uit de grondige analyse die de Commissaris-generaal van deze tegenstrijdigheden heeft gemaakt in de bestreden beslissing; dat deze analyse correct en pertinent is en geenszins wordt weerlegd in het verzoekschrift tot nietigverklaring; dat verzoeker de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden niet met concrete gegevens weerlegt; dat hij bijgevolg geen concreet en tastbaar element aanvoert dat zou kunnen wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat om deze motieven alleen reeds de in het enig middel geïndiceerde bepalingen niet werden geschonden;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker de weerhouden tegenstrijdigheden toeschrijft aan de wijze waarop de verschillende interviews werden gevoerd, en aan de foutieve neerslag en vertaling van zijn verklaringen, afgenomen door verschillende personen en in het bijzijn van verschillende tolken; dat verzoeker daaraan toevoegt dat er heel wat problemen waren met de tolken, die hem niet goed begrepen;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker in verband met het optreden van de interviewers en de tolken niet overtuigt, vermits uit het administratief dossier het volgende blijkt:

- noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeker opmerkingen geformuleerd betreffende het optreden van de interviewers en evenmin nopens het vertaalwerk van de tolken;
- zowel verzoeker als zijn echtgenote hebben het grondig verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken zonder voorbehoud ondertekend, zoals de tolk en de ondervrager, wier identiteit duidelijk wordt vermeld;
- op het einde van verzoekers asielrelaas voor de Dienst Vreemdelingenzaken wordt expliciet vermeld: “Ik wens aan mijn verhaal niets meer toe te voegen.”;
- de nota’s van het Commissariaat-generaal vermelden het volgende: “Heeft u alles vermeld wat u in uw dringend beroep hebt geschreven?”. Het antwoord van het echtpaar op deze vraag is bevestigend (zie p. 17 van de duidelijke nota’s van het Commissariaat-generaal);
- zowel de ondervraging voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal gebeurde uiterst grondig;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de kritiek van verzoeker betreffende het optreden van de interviewers en de tolken feitelijke grondslag mist en in strijd is met de inhoud van het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en met de nota’s in dringend beroep; dat het enig middel van verzoeker in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.